

РЕШЕНИЕ

№ 11685

гр. София, 25.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64 състав, в публично заседание на 10.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калинка Илиева

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **10816** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.204, ал.4 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр.с чл.1, ал.1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ).

Образувано е по искова молба, предявена от Р. К. Р. срещу Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/, с която се иска присъждане на обезщетение – 5 000 лв. за неимуществени вреди, претендирани от постановяване на незаконосъобразен акт – заповед за задържане, ведно със законната лихва от датата на влизане в сила на решението за отмяна на заповедта -8.3.2024 г. до окончателното плащане на главницата.

Ищецът твърди, че вследствие от незаконното задържане, както и фактическите деяния преди това е претърпял неимуществени вреди, подробно описани в исковата молба. Вреди, които продължава да търпи и до предявяване на исковата молба.

Ответникът – Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/ оспорва предявения иск като неоснователен, недоказан и прави възражение относно размера. Твърди, че не е налице един елемент от фактическия състав на чл.1, ал.1 от ЗОДОВ – причинна връзка между незаконосъобразния акт и вредите. При липсата на който и да е от елементите на посочения фактически състав не може да се ангажира отговорността на държавата по реда на чл.1, ал.1 от ЗОДОВ. Според ответника станалите два елемента – наличието на претърпени вреди и причинно следствена връзка, не са налице. Оспорва фактическите твърдения по исковата молба. При условията на евентуалност моли съда да намали предявения размер на обезщетението. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

СГП счита, че искът е основателен; налице са предпоставките на чл.1, ал. 1 ЗОДОВ. Моли да се

присъди минимален размер на обезщетението.

Съдът, като взе предвид становищата на страните и събраните по делото доказателства, намира за установено следното.

По отношение на ищеца Р. К. Р. се установява, че е издадена заповед рег. № 225зз-1376 от 17.11.2023 г., издадена от полицейски орган– служител прие 03 РУ – СДВР, с правно основание чл. 72, ал. 1, т. 1 ЗМВР.

С решение на СРС, постановено по НАХД № 20231110216683/2023 г., влязло в сила на 8.3.2024 г., заповедта е била отменена като незаконосъобразна.

По делото са разпитани свидетели.

От показанията на св. П. В., пълномощник по делото по оспорване на заповедта за задържане пред СРС и процесуален представител в 1 РПУ до освобождаването му се установява, че се запознала с ищеца на протест през 2023 година. Той е минавал с двама негови приятели, тримата са били в МОЛ П. и са се видели със сестрата на момчетата, тъй като тя живее в С.. Тръгнали са да се прибират към Централна гара С. и на бул. В. Л. са ги задържали. Те не са били на протеста, просто са минавали.

Р. й казал, че са го смъкнали на земята полиците и са започнали да го ритат. Показал синини по ръцете, нещо като петна, имал леки наранявания. Имал оплаквания по корема, това той казал. Момчетата били уплашени, не им давали в момента на задържането да се обадят на родителите. Тя през цялото време била там. След около 2-3 часа им дали възможност да се свържат. Било суматоха, нея не я допуснали. Първо трябвало да се обърне внимание на непълнолетните. До 6.30 ч. останала свидетелката в районното. Непълнолетните освободили към 2 3 ч., но преди това трябвало да извикат родителите, които да ги приберат. Около час нямала наблюдение, защото закарали Р. на 4 етаж да престои в килията, през цялото друго време бил на първия етаж, в една голяма стая. Няма право да го задържат като непълнолетен. Сидетелката извикала началника и направила скандал, това било причината да го освободят. Килията е малка като размери. Били над 5 човека. Той седял, защото нямало къде да легне, било към 1 през нощта. Ищецът не е свикнал да седи до толкова късно, зачервени му били очите, предполага че е плакал. Като видял свидетелката, се успокоил и й казал, че има притеснения, че ще го бият. Няма спомен Р. дали е имал белезници.

Свидетелката Р., майка на ищеца сочи, че ищецът е задържан на въпросния ден. Ходи в МОЛ, с други деца, на разходка. Тръгват си от мола. Минавайки близо до някакъв протест по улицата, полицията ги е спряла. Казали са им да лягат на земята и са ги ритали по слабините. Имал болка по тялото, по краката, вътрешната страна на бедрата. Имал само болка, видими следи нямал. По ръцете не видяла нищо.

Звъняла на ищеца по някое време вечерта, но нямало отговор. След което пробвали да звънят, към 7 ч., но нямало отговор после през един час. Свързала се около 9 ч. - от неговия телефон се обадил полицай и казал, че синът й е задържан в районното и ще остане там и могат да отидат да го видят. Отишли към 10.30 ч. Отказали да го видят. Там седяли до 3 ч. нощта, тогава го пуснали. Той бил много уплашен, не знаел какво се случва от притеснение, треперел.

Доста време не можел да спи, около година поне не спял спокойно. Давали му успокоителни – валериан. Бил неспокоен да излиза с приятелите си навън, не искал да празнува рождения си ден. Бил депресиран, нямал настроение. Не са търсили психолог. Една година бил неспокоен. Не на сто процента е добре. Притеснява се от полицията. Не е задържан друг път. Не ходи по мачове.

СВИДЕТЕЛЯТ К. Р. Р., баща на ищеца сочи, че изгубили връзка с Р., защото телефонът му бил изключен. Към 11ч. той звъннал и казал, че е задържан в 1 районно. На телефона на свидетеля звъннал. Казал, че е задържан заради протест, случайно са попаднали там и в суматохата го

прибират. Отишли със съпругата му и след няколко часа, около 2-3 ч. нощта го освободили. Той е бил стресиран, притеснен, разказал какво се е случило. Попаднали са невинни в тази ситуация. Каза, че като са паднали по лице, са били ритани. Той бил много уплашен и най - вероятно не е разбрал за болките. Не са ходили на лекар. До ден днешен е уплашен от полицията. Има страх, отразило му се на общуването с приятели, бил затворен, спрял да спортува. Не излизал както преди, седял си в къщи, не ходил на училище няколко дни.

Съдът, като взе предвид така установеното, както и становищата на страните, намира следното: Съгласно чл.7 от Конституцията на РБ държавата отговаря за вреди, причинени от незаконни актове или действия на нейни органи и длъжностни лица.

Законът за отговорността на държавата и общините за вреди /ЗОДОВ/, в чл. 1.ал.1 от ЗОДОВ предвижда, че държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност.

Съгласно чл. 4 от ЗОДОВ длъжното обезщетение е за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането. Отговорността е обективна и не е обвързана от наличието или липсата на вина у длъжностното лице, пряк причинител на вредите.

Елемент от фактическия състав на отговорността на държавата е установяване незаконосъобразността на акта, действието или бездействието на държавния орган - т. е. ако изобщо не са регламентирани в закона, или ако противоречат на материално правни и процесуални норми.

В тежест на ищеца е да установи наличието на кумулативно изискуемите предпоставки по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ - незаконосъобразен акт, отменен по съответен ред, действие или бездействие на административен орган по повод изпълнение на административна дейност, настъпила вреда, причинна връзка между отменения акт, действие или бездействие и вредата.

Съгласно тълкувателно решение № 3 от 22.04.2005 г. по т.гр. дело № 3/2004 г. на ОСГК на ВКС обезщетение за вреди от незаконни административни актове, може да се иска след тяхната отмяна с решение на съда, като унищожавани, а при нищожните - с констатиране на нищожността в самия процес по обезщетяване на вредите. Когато вредите произтичат от фактически действия или бездействия на администрацията, обезщетението за тях може да се иска след признаването им за незаконни, което се установява в производството по обезщетяването. В първия случай вземането за обезщетение за вреди става изискуемо от момента на влизане в сила на решението, с което се отменя незаконния административен акт. В случай, че вредите произтичат от нищожен акт - от момента на неговото издаване.

Правото на обезщетение възниква от момента на увреждането, което е в резултат от действие на акт, противоречащ на закона. Активната процесуална легитимация, отнасяща се до упражняване на възникналото вече субективно право, за разлика от самото субективно право възниква от момента на отмяната на административния акт като незаконосъобразен -член 204, ал. 1 от АПК, който сочи, че искът може да се предяви след отмяната на административния акт по съответния ред, регламентира само активната процесуална, но не и материалноправна легитимация.

Безспорно по делото се установява първата от кумулативно необходимите предпоставки за основателността на иска, а именно – постановен административен акт, впоследствие отменен като незаконосъобразен, с влязло в сила съдебно решение.

Въз основа на събраните по делото доказателства следва да се направи извод, че именно вследствие на процесния незаконосъобразен акт ищецът е претърпял неимуществени вреди, т.е. установяват се другите две предпоставки за основателността на иска, а именно – причинна връзка

и вреди. Ето защо следва да се приеме, че искът е основателен. Установява се наличието на предпоставките на чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ за основателността на разглеждания иск.

В процесния случай следва да се направи извод, въз основа на събраните доказателства, че въз основа на отменената заповед са претърпени от болки и страдания. Така установеното от свидетелските показания. Такива болки и страдания са търпени както по време на фактическите действия по задържане, така и след постановяване на отменената заповед.

Тези болки и страдания са търпени именно в резултат на незаконното задържане.

Ето защо съдът намира, че са налице предпоставките за основателността на иска, поради което следва да се присъди обезщетение за причинените неимуществени вреди.

По отношение на неговия размер.

На основание чл. 52 ЗЗД следва да се определят по справедливост. Понятието "справедливост" по смисъла на [чл. 52 ЗЗД](#) не е абстрактно понятие, а е свързано с преценката на редица конкретни обективно съществуващи обстоятелства, които трябва да се имат предвид от съда при определяне на размера на обезщетението.

Такива обстоятелства, при определяне на обезщетението за неимуществени вреди по искове с пр. осн. [чл. 1, ал. 1, т. 3 ЗОДОВ](#), са: личността на увредения, данните за предишни правонарушения, начина му на живот и обичайната среда, отражението върху личния, обществения и професионалния живот, разгласа и публичност, стигнало ли се е до разстройство на здравето, а ако увреждането на здравето е трайно, каква е медицинската прогноза за развитието на заболяването както и всички обстоятелства, имащи отношение към претърпените морални страдания, преценявани с оглед конкретиката на случая. Във всички случаи на приложение на [чл. 52 ЗЗД](#), база при определяне на паричното обезщетение за причинени неимуществени вреди са стандартът на живот в страната и средностатистическите показатели за доходи по време на възникване на увреждането.

В случая, от една страна следва да се има предвид това, че ищецът е търпял болки и страдания – както по време на задържането, така и след неговото освобождаване, като в началото те са били по-интензивни – когато е бил задържан следва да се съобрази и това, че въпреки че е бил непълнолетен, не е имал възможност да се свърже с родителите; стоял е в тясна килия от 5 човека, където е имал възможност само да седне, до късно през нощта, въпреки че е бил непълнолетен.

Впоследствие болките са били с по-мака интензивност, като считано от освобождаването е обичайно да отшумяват; не са предсатвени доказателства, които да опровергават това.

Установява се, че незаконното задържане се е отразило на личния живот на ищеца; на социалното общуване, както и на професионалния му живот.

При определяне на размера на обезщетението следва да се съобрази това, че жарлоподателят не е бил пълнолетен и спецификата на отразяването на търпените болки и страдания на неговата на психиката и на останалите аспекти от неговия живот.

Ето защо и като се има предвид датата, на която той е задържан – 17.11.2023 г., съдът намира, че справедливото обезщетение следва да се определи в размер на 5000 лв.

По разноските. Ищецът се установява, че е направил разноски в размер на 10 лв. за държавна такса и 800 лв. – за адвокатско възнаграждение.

РЕШИ:

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на Р. К. Р., ЕГН [ЕГН], сумата от 5000 лв. обезщетение за причинените му неимуществени вреди – болки и страдания от издадена заповед за задържане - заповед рег. № 225зз-1376 от 17.11.2023 г., издадена от полицейски

орган– служител при 03 РУ – СДВР, ведно със законната лихва от датата на отмяна на заповедта -8.3.2024 г. до окончателното плащане на главницата, както и 810 лв. разноси.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от уведомяването за изготвянето му.